

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Варна, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Маринела Г. Дончева
Росица Сл. Станчева

като разгледа докладваното от Маринела Г. Дончева Въззивно частно гражданско дело № 20223000500486 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.274 и сл. ГПК вр. чл.463 ГПК.

Образувано е по жалба „Ксара Трейдинг“ ЕООД, чрез процесуален представител адв. Н. Х. против решение № 997/22.07.2022 год, постановено по в.гр.д. № 950/2022 год на ОС - Варна, с което е оставена без уважение жалбата му срещу извършено по изп.д. № 20147110400791 по описа на ЧСИ Даниела Петрова-Янкова, рег. № 711 с район на действие Окръжен съд – Варна, разпределение от 10.01.2022 год, на основание чл.495 от ГПК, на сумата от 184 000 лева вр. проведено принудително изпълнение върху собствен на жалбоподателя недвижим имот, находящ се в с.Аспарухово, община Дългопол, съставляващ имот с идентификатор 00789.45.32 по КК на селото, с площ 165 878 кв. м.

В жалбата се излагат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на направените от съда изводи с аргументи по съществуването на спора, идентични с наведените в жалбата по чл.463 от ГПК. Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на обжалваното решение и оспореното разпределение, а извършената публична продажба да бъде обявена за нестаналя.

В срока по чл.276 от ГПК е постъпил писмен отговор само от възискателя „С.Г.Груп“ ЕАД, в който се изразява становище за неоснователност на жалбата.

Взискателят по чл.458 от ГПК – Държавата чрез ТД на НАП, както и длъжниците по изпълнителното дело не са депозирали отговори.

Съставът на Апелативен съд - Варна намира, че частната жалба е подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните мотиви:

С обжалваното решение окръжният съд се е произнесъл по подадена от настоящия жалбоподател жалба против извършено по изп.д. № 20147110400791 на ЧСИ Даниела Петрова-Янкова, рег. № 711 с район на действие Окръжен съд – Варна, разпределение от 10.01.2022 год, на основание чл.495 от ГПК, на сумата от 184 000 лева вр. проведено принудително изпълнение върху собствен на жалбоподателя недвижим имот, находящ се в с.Аспарухово, община Дългопол, съставляващ имот с идентификатор 00789.45.32 по КК на селото, с площ 165 878 кв. м.

Наведените оплаквания относно законосъобразността на оспореното разпределение са, че процесният имот е възложен на „С.Г.Груп“ ЕАД, който е участвал в проданта като взискател, без внасяне на депозит и приет за такъв от ЧСИ без да е имал качеството на „конституиран взискател“. В този ред на мисли се излагат съображения, че към датата на реализирането на публичната продан извършеното прехвърляне на вземането от взискателя „Юробанк България“ АД към „С.Г.Груп“ ЕАД не му е било съобщено, поради което и на основание чл.99, ал.4 от ЗЗД към този момент прехвърлянето не е породило действие по отношение на длъжника и третите лица. Такова уведомяване до жалбоподателя е било извършено едва на 21.12.2021 год със съобщение на ЧСИ. Твърди, че този порок на публичната продан води до ненадлежно извършено наддаване и опорочава обжалваното разпределение, поради което е отправил искането си до съда за неговата отмяна, за обявяване на публичната продан за нестанала, ведно с връщане на всички платени суми и отмяна на евентуално издадено постановление за възлагане.

При извършената служебна справка с материалите по изпълнителното дело, приложено към настоящия момент към в.ч.гр.д. № 443/2022 год по описа на Апелативен съд – Варна, съдът констатира, че принудителното изпълнение е образувано по молба на „Юробанк България“ АД въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 6553/2014 год на РС – Варна против „Ен Джи Ел Рисайклинг“ ЕООД, „Метал-Мар Инженеринг“ ЕООД и „Ен Джи Ел Инвестмънт“ ЕООД за солидарното заплащане на подробно посочени в изпълнителния титул суми, дължими по договор за банков кредит. Това вземане е било обезпечено с първа по ред ипотека върху собствени на „Ксара Трейдинг“ ЕООД недвижими имоти, вписана в СВ с вх. № 5254/29.12.2010 год, акт № 46, том I, подновена 2020 год и с оглед на което по искане на взискателя изпълнението е насочено към осребряване на ипотекираните имоти, един от които е и ПИ 00789.45.32 по КК на с.Аспарухово. Публичната продан на този имот е реализирана в периода 28.09.2021 год – 28.10.2021 год,

като с протокол от 29.10.2021 год за купувач е обявен „С.Г.Груп“ ЕАД за сумата от 184 000 лева. Видно от изп.д. /том IX и том X/ е, че „С.Г.Груп“ ЕАД е конституирано като вискател в качеството му на частен правопреемник на първоначалния, съгласно Постановление на ЧСИ от 26.10.2021 год, издадено на основание чл.429, ал.1 от ГПК. Конституирането е постановено по подадена молба от 14.10.2021 год и приложен към нея договор за цесия от 30.06.2021 год. Изрично в молбата е било обективизирано и искане по чл.18 от ЗЧСИ за връчване на представени с нея уведомления по чл.99, ал.3 от ЗЗД до длъжниците, ведно с доказателства за упълномощаване от цедента /“Юробанк България“ АД/ към цесионера /“С.Г.Груп“ ЕАД/ за съобщаване на цесията. Тези уведомления са били редовно връчени на 20-21.12.2021 год, както на длъжниците по изпълнителния лист, така и на лицата, дали свое имущество за обезпечение на вземането /настоящия жалбоподател - ипотекарния длъжник и „Феникс Реком Инвест“ АД – залогодател/. Именно поради постановеното конституиране на цесионера „С.Г.Груп“ ЕАД като вискател, който е участвал в проданта и е обявен за купувач на процесния недвижим имот, и на основание чл.495 от ГПК, ЧСИ е изготвил обжалваното разпределение, като в ред първи е включил сумата от 4 438.95 лева, представляваща дължима такса по т.26 от ТТЗЧСИ съобразно събраното вземане, а сумата от 179 561.05 лева е отнесена в полза на вискателя „С.Г.Груп“ ЕАД, ползващ се с привилегия по чл.136, ал.1, т.3 ЗЗД.

С оглед на гореизложеното, настоящият състав на въззивната инстанция намира изложените в жалбата на „Ксара Трейдинг“ ЕООД оплаквания срещу процесното разпределение, доразвити и в жалбата срещу обжалваното решение на окръжния съд, за изцяло неоснователни.

Не съществува спор в практиката, че договорът за цесия поражда своето действие от момента на неговото сключване или от изрично уговорения от страните друг начален момент. Именно тогава настъпва и прехвърлителното действие спрямо вземането. Изискването на чл.99, ал.3 вр. ал.4 от ЗЗД е относимо към противопоставимостта на този договор на длъжника и третите лица по повод извършено, респективно претендирано от него плащане. Поради това и цесионерът има качеството на правопреемник на вземането от момента, в който договорът между него и праводателят му е породил своето действие. Придобиването качеството на кредитор /тителар на вземането/ не е обусловено от съобщаването на цесията на длъжника от страна на първоначалния кредитор. Именно от момента на придобиване на вземането и на основание чл.429, ал.1 от ГПК цесионерът може да се ползва от издадения в полза на праводателя му изпълнителен лист като няма пречка цесионерът да бъде упълномощен от цедента да съобщи цесията, съответно упълномощеният цесионер да възложи връчване на уведомлението на съдебния изпълнител /чл.18 от ЗЧСИ/, каквато хипотеза е осъществена в настоящия случай. Този извод не се променя от мотивите, изложени в т.4г от ТР № 4/2013 год на ОСГТК на ВКС, на които се позовава жалбоподателят, тъй като същите са относими към преценката не за настъпилото

правоприемство, а към това дали са налице предпоставките за подлежащо на изпълнение в полза на заявителя по чл.417 от ГПК задължение. Наред с това, следва да се отбележи, че извършеното прехвърляне следва да се съобщи на длъжника[1] страна по материалното правоотношение с цедента, но не и на третите за това правоотношение лица, дали своя вещ като обезпечение за чужд дълг. Признаването на процесуалното качество на длъжници в изпълнението на тази категория лица е с оглед правото им на защита срещу незаконосъобразност на принудително изпълнение, което са длъжни да търпят спрямо имота си, но това не ги прави страна в материалното правоотношение по вземането, предмет на изпълнителното дело /в т.см. изрично мотиви по т.2 от ТР № 4/2017 год на ОСГТК на ВКС/. В тази връзка и по арг. от чл.151 от ЗЗД относими биха били само възражения на жалбоподателя вр. съобщаването на цесията на длъжниците по изпълнителния лист, но не и спрямо него. Възражения в тази насока не са направени в жалбата по чл.463 от ГПК. Но независимо от това и предвид установеното по-горе от фактическа страна за връчени към 21.12.2021 год уведомления по чл.99, ал.3 от ЗЗД до длъжниците по вземането следва, че към датата на изготвяне и предявяване на процесното разпределение договорът за цесия вече им е бил противопоставим.

Без значение е за законосъобразността на разпределението дали към датата на реализиране на публичната продан уведомяването на длъжника за цесията съставлява изискуемо за нейното надлежно провеждане обстоятелство, с оглед на участието на цесионера в наддаването. Такова възражение може да бъде разгледано само по повод на обжалване на постановлението за възлагане. Както е посочил и окръжният съд относимите към законосъобразността на разпределението възражения са тези относно кръга на лицата /взискатели/, между които е разпределена сумата, определените размери на вземанията им, в т.ч. и за разноските, и спазването на императивната разпоредба на чл.136 от ЗЗД относно поредността на удовлетворяване на вземанията. Евентуално допуснати нарушения при осъществяване на изпълнителния способ /проданта/ не могат да бъдат релевирани в производството по обжалване на извършеното разпределение. Затова и при постановена отмяна на разпределението не може да има за последица отмяна и на реализирания способ, в каквато насока се съдържа искане в петитума.

В случая, предвид изложеното по-горе вр. действието на договора за цесия и надлежното му съобщаване по см. на чл.99, ал.3 от ЗЗД към датата на разпределението, не се установява разпределение на суми в полза на лица, които не са взискатели по изпълнението. Оплаквания относно определения размер на таксата по т.26 от ТТЗЧСИ, както и за нарушения на чл.136 от ЗЗД не са направени. Не се констатира такива и от съда, доколкото по делото няма данни за присъединени взискатели със вземания, ползващи се с привилегия преди ипотекарния кредитор. Следователно жалбата срещу извършеното разпределение е неоснователна.

По изложените мотиви, които съвпадат с тези на обжалваното решение, настоящият състав намира, че разпределението е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

На основание чл. 463, ал. 2 от ГПК решението на апелативния съд не подлежи на обжалване.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 997/22.07.2022 год по в.гр.д. № 950/2022 год на Окръжен съд – гр. Варна.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____